

Warszawa, dnia 29 września 2015 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o lasach

(druk nr 1087)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nadrzędnym ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o lasach jest zachowanie dotychczasowej struktury własnościowej lasów jako dobra ogólnonarodowego – które nie będzie podlegało prywatyzacji. Lasy stanowią obecnie dobro wspólne wszystkich obywateli i wszyscy mają prawo do korzystania w sposób powszechny z tego dobrodziejstwa przyrody. Jak podnoszą autorzy ustawy „(w) przypadku bowiem prywatyzacji lasów interes indywidualny właściciela będzie nie do pogodzenia z interesem publicznym i społecznym, a co za tym idzie nastąpi ograniczenie powszechności korzystania z tego zasobu naturalnego”. W dalszej części uzasadnienia do ustawy podkreśla się, iż lasy państwowe muszą pozostać własnością Skarbu Państwa, gdyż tylko taka struktura własnościowa przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego oraz gwarantuje przekazanie lasów „w stanie nie pogorszonym przyszłym pokoleniom”.

Z uwagi na powyższe w ustawie nowelizującej przewidziano wprowadzenie w ustawie o lasach ograniczeń w zakresie możliwości sprzedaży lasów poprzez powiązanie jej z możliwością realizacji celów publicznych lub celów zrównoważonej gospodarki leśnej. Mianowicie w dodawanym przepisie art. 3a ust. 2 wprowadzono zakaz zbywania lasów stanowiących własność Skarbu Państwa poza przypadkami określonymi w ustawie, ponadto jedynie w celu zachowania trwale zrównoważonej gospodarki leśnej oraz realizacji celu publicznego (w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami).

Wprowadzenie w projektowanej ustawie regulacji art. 3a w opinii projektodawców ma na celu ustanowienie ogólnej zasady odnoszącej się do każdego przypadku sprzedaży lasów,

gruntów i innych nieruchomości pozostających w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe. Przepis nakazuje kierowanie się przy każdym przypadku sprzedaży wyłącznie celami zrównoważonej gospodarki leśnej lub potrzebą realizacji inwestycji celu publicznego – przy podejmowaniu decyzji o sprzedaży, w przypadkach, o których mowa w art. 38 ustawy o lasach, każdorazowo trzeba będzie uwzględnić wspomniane powyżej cele jako cele nadrzędne.

Ponadto ustawą nowelizującą zawęża się przesłanki dopuszczalności zbycia lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5, wyłącznie do przypadków, w których sprzedaż lasu związana będzie z realizacją inwestycji celu publicznego w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami.

Aby podkreślić, że powszechny dostęp do lasów jest uprawnieniem wszystkich jako dobro wspólne, wprowadzono zmianę w art. 26 ust. 1 ustawy o lasach wskazując, że każdy ma prawo dostępu do lasów stanowiących własność Skarbu Państwa na równych zasadach (zasady te obecnie określone są w art. 26 ust. 2 – 27 i art. 29–30 ustawy).

Do ustawy o lasach dodaje się także regulację umożliwiającą zatrudnianie pracowników Służby Leśnej w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe w niepełnym wymiarze czasu pracy. Zmiana art. 45 ust. 2 pkt 6 dotyczy umożliwienia stosowania rozwiązań wynikających z Kodeksu pracy i ma na celu ułatwienie powrotu do pracy osobom po urloпах macierzyńskich, dodatkowych urloпах macierzyńskich, urloпах rodzicielskich i wychowawczych poprzez wprowadzenie możliwości łączenia urloпу z pracą.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 101. posiedzeniu w dniu 25 września 2015 r. w efekcie rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach (druk nr 3876).

Projekt został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Komisja w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3920) zaproponowała wprowadzenie poprawki wydłużające okres *vacatio legis* z 30 dni do 3 miesięcy.

W dniu 23 września 2015 r. wniesiony został wniosek o odrzucenie ustawy.

W trzecim czytaniu Sejm ustawę uchwalił w brzmieniu przedłożonym w sprawozdaniu Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

III. Uwagi

1) art. 1 pkt 3, art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o lasach:

Proponowany art. 3a ust. 2 ustawy o lasach wprowadza nadrzędną regułę zakazującą zbywania lasów stanowiących własność Skarbu Państwa – poza przypadkami określonymi w ustawie, wskazując jednocześnie, iż może to nastąpić wyłącznie w celu zachowania trwale zrównoważonej gospodarki leśnej lub **realizacji celu publicznego**. Mając na uwadze treść art. 3 ust. 2 oraz to, iż w ustawie o lasach w rozdziale 6a sformułowany został zamknięty katalog dopuszczalnych przypadków sprzedaży lasów (art. 38 ust. 1), wątpliwości może budzić wzajemna relacja (proponowanych ustawą nowelizującą) art. 3a ust. 2 i art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o lasach. Powstaje pytanie o cel wprowadzenia zmiany w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5 dookreślającej, iż sprzedaż „lasów” w tych przypadkach odpowiednio jest dokonywana lub wynika konieczności realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami. Wydaje się, iż przypadki sprzedaży wskazane w art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5 mieszczą się w celach określonych w proponowanym art. 3a ust. 2, w szczególności w zakresie odnoszącym się do wymogu realizacji celu publicznego. W związku z powyższym proponowana zmiana art. 38 ust. 1 pkt 4 i 5, jako przejaw nadregulacji, wydaje się być zbędna.

Propozycja poprawek:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 3a w ust. 2 po wyrazach „celu publicznego” dodaje się wyrazy „w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami”;
- 2) w art. 1 skreśla się pkt 3;

2) art. 1 pkt 4, art. 45 ust. 2 pkt 6 ustawy o lasach:

W związku z włączeniem obecnego dodatkowego urlopu macierzyńskiego do urlopu rodzicielskiego, które nastąpiło postanowieniami ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1268), która wejdzie w życie w dniu 2 stycznia 2016 r., oraz renumeracji przepisów Kodeksu pracy na mocy tej ustawy, należy dokonać zmiany oznaczenia numerycznego przepisu art. 182¹ § 6 i nadać mu

oznaczenie przewidziane wskazaną powyżej nowelą Kodeksu pracy. Należy podkreślić, że mając na uwadze terminarz posiedzeń Senatu i Sejmu oraz trzymiesięczny okres *vacatio legis* opiniowanej ustawy, w przypadku braku proponowanej poniżej modyfikacji ustawa w tym zakresie odsyłałaby do nieistniejących przepisów.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 4, w pkt 6 wyrazy „art. 182¹ § 6” zastępuje się wyrazami „art. 182^{1d}”.

Mirosław Reszczyński

Legislator